

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Κυριακή, 6^η/ 19^η Ἰουνίου 2022, τελευταία τοῦ κύκλου τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων, ὅλων δηλαδή τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Ἐγκρατευτῶν, καρποῦ τῆς Χάριτος καί τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἐπιδημήσαντος κατά τήν ἡμέραν τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἡ ἐορτή αὐτή ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Πάντων, τό εὐρισκόμενον ἐντός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Σεϊδανάγιας.

Ἐωρτάσθη δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἀραβοφώνου Πρεσβυτέρου Νεκταρίου, καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψάλλοντος τοῦ Τυπικάρη τοῦ μοναστηριακοῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου δεξιᾶ ἑλληνιστί καί τοῦ κ. Ριμόν Κάμαρ τῆς χορωδίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἀριστερά ἀραβιστί καί μετέχοντος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναζουσῶν καί λαϊκῶν πιστῶν, Ἀραβοφώνων, Ἑλληνοφώνων, Ρωσοφώνων καί Ρουμανοφώνων παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας ἐπεσκέφθη διά προσκύνησιν ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά Συνοδείας.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐξεφώνησε λόγον ὁ Σεβασμιώτατος ὡς ἔπεται:

«Μέ τήν Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων, κατακλείεται ὁ κινητός κύκλος τῶν ἐορτῶν, πού ἄρχισε ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου. Στό κατανυκτικό Τριώδιο καί στό χαρμόσυνο Πεντηκοστάριο μᾶς παρουσίασε ἡ Ἐκκλησία ὅλο τό ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας, μέ κέντρο τήν μεγάλη ἐορτή τοῦ Πάσχα. Εἶδαμε τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων καί τήν ἀνόρθωση τοῦ γένους μας διά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Χαιρετίσαμε τήν ἔλευση τοῦ Παρακλήτου στόν κόσμον καί πανηγυρίσαμε τήν γέννηση τοῦ νέου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τόν ἐγκαινισμό καί τήν ἐκχυση τοῦ ἁγίου Πνεύματος, «ἐπί πᾶσαν σάρκα». Σέ στενό σύνδεσμο μέ τήν ἐορτή αὐτή εὐρίσκεται ἡ παροῦσα ἐορτή, ἡ σφραγίς καί τό τέλος τῆς μεγάλης ἐορταστικῆς περιόδου. Ἔρχεται δηλαδή σάν ἀπόδειξη τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμον.

Γιατί μᾶς παρουσιάζει τούς καρπούς τῆς σπορᾶς ἐκείνης, τόν θερισμό τῶν λευκῶν χωρῶν, στίς ὁποῖες ἐστάλησαν νά θερίσουν οἱ ἀπόστολοι. Καί ὅπως παρατηρεῖ πολύ ὠραῖα ὁ Νικηφόρος Ξανθόπουλος στό συναξάριο τῆς ἡμέρας: «οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν τήν ἐορτή αὐτή μετά τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά νά δείξουν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Παναγίου Πνεύματος διά τῶν Ἀποστόλων ἐπέτυχε νά ἀγιάσει καί νά σοφίσει τό ἀνθρώπινο φύραμα καί νά ἀποκαταστήσει τούς

ἀνθρώπους στήν θέση τῶν ἀγγέλων διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἴτε μέ τήν προσφορά τοῦ μαρτυρικοῦ των αἵματος, εἴτε μέ τήν ἐνάρετο πολιτεία καί διαγωγή των. Καί ἔργο ὑπερφυσικό διαπράττεται. Κατεβαίνει τό Πνεῦμα, ὁ θεός, καί ἀνεβαίνει ὁ χοῦς, ὁ ἄνθρωπος. Ἀνεβάζει ὁ Λόγος τοῦ θεοῦ τήν θεωθεῖσα σάρκα καί ἔλκει μαζί της καί ἐκείνους πού θέλουν νά πράξουν ἔργα συνδιαλλαγῆς μέ τόν θεό. Οἱ πρίν ἀποξενωμένοι ἀπό τόν θεό, ἐνώνονται μέ τόν θεό καί γίνονται φίλοι Του. Τά ἔθνη προσφέρουν τήν ἀπαρχή των, τούς Ἁγίους Πάντας. Ἀλλά καί ἕνας δεύτερος λόγος προεκάλεσε τήν σύσταση τῆς συλλογικῆς αὐτῆς ἐορτῆς. Πολλοί ἅγιοι εἶναι γνωστοί καί τιμῶνται μέ ἐορτές καί πανηγύρεις ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Καί σέ πολλούς ὅμως ἄλλους ἐσκήνωσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί τούς καθηγίασε. Ἔμειναν ὅμως ἄγνωστοι καί ἀφανεῖς. Αὐτούς λοιπόν, τούς ἀγνώστους της ἀγίουσ τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία, ὅσους «κατά Χριστόν ἐπολιτεύσαντο ἐν Ἰνδοῖς καί Αἰγυπτίοις καί Ἄραψι, καί Μεσοποταμίᾳ τέ καί Φρυγίᾳ καί τοῖς ἄνωθεν τοῦ Εὐξείνου ἕτι δέ καί ἐν πάσῃ τῇ Ἑσπερίᾳ ἄχρι καί αὐτῶν τῶν Βρεττανικῶν νήσων, ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν Ἀνατολῇ καί Δύσει».